

Rəqs edən barmaqlar

Köhnə adətimdi. Musiqi barəsində düşünəndə dərhal gözlərimin önünə barmaqlar, qulaqlarım isə lap uzaqdan ruhumu oxşayan həzin bir səs gəlir. Və mən də həmin o barmaqlarla o səsin işığında barəsində düşündüyüm musiqiyə tərəf getməyə başlayıram. Bilmirəm bu yolun uzunluğu nə qədər olub. O vaxta qədər gedirəm ki, artıq musiqinin olduğu məkanın qapısını açıb içəri daxil oluram. Bax, həmin o içəri daxil olanda da musiqi mənim içimə hopur. Biz birlikdə, yəni bir-birimizin içində yaşayırıq. Bu yaşamaq da ya ani olur, ya da həmişəlik.

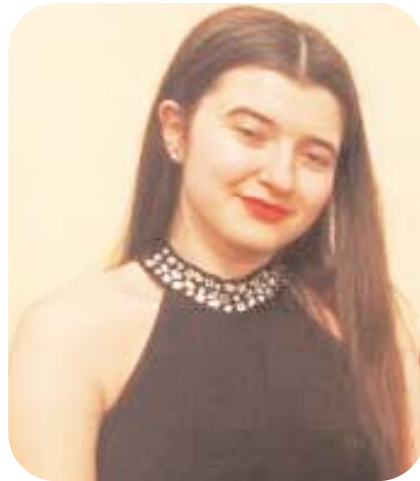
O vaxt ani olur ki, istədiyimi, arzulanı tapıram. Necə deyərlər, gözü yumulu, qaranlıq otaqda tapmaq istədiyimin əvəzinə əlim ya divara dəyir, ya da boşluğa...

O vaxt əbədi olur ki, axtardığımı tapıram. Özdə uşaq axtardığını, istədiyini tapanda sevindiyi kimi mən də sevinirəm. Və bilirəm ki, ruhuma hopan elə mənim ruhumun bir hissəsi kimi ömürlük yol-yoldaşım olacaqdı...

Dünən, yəni dekabrın 23-də Bakıda hava qarışmışdı. Qış öz ilk ismarıcını vermişdi şəhərə. Hava həqiqətən şaxtalı... Sulu qar və bir də Bakının qışa hazır olmayan küçələri...

Evdən çətirsiz çıxmışdım. Ona görə də üz-gözümə əl gəzdiren sulu qarın, yağışın və bir də küçələrə şütüyən maşınların ətrafa dağıtdığı su damcılarının fərqi varmadan paytaxtın ən möhtəşəm ünvanlarından birinə, zaman-zaman musiqimizin nəhənglərini qoynuna almış, ifalarını yaddaşına köçürmüş filarmoniyaya gedirəm. Sonuncu dəfə burada 5 il öncə olmuşdum. Sonra baş verən hadisələr, xüsusilə pandemiya, yəni COVID-19 kefirmizə soğan doğradı. Və bir çox ünvanlar kimi filarmoniyanın da yolunu müvəqqəti unudtum. Bu gün isə əhsə dostum, özümün, ailəmin əzizi olan Aslan müəllimin dəvəti ilə bu məbədə gedirəm. Öncədən

bilirəm ki, burada musiqi dolu anlar yaşayacam. Bunu bilməyim də sirr deyil. Çünki bu axşam filarmoniyasının möhtəşəm səhnəsində, barəsində dəfələrlə yazdığım Azərbaycanın gənc istedadlarından biri, beynəlxalq və respublika müsabiqələrinin laureatı, dünyanın ən böyük və nüfuzlu musiqi yarışmalarının iştirakçısı, eləcə də ən nüfuzlu salonlarda Azərbaycan və dünya

musiqilərini səsləndirən Nərin Nəcəfli çıxış edəcək. O, Qara Qarayev adına Azərbaycan Dövlət Komerca Orkestrin həm müşayiəti ilə, həm də solist kimi tamaşaçılar qarşısında öz istedadını nümayiş etdirəcəkdi.

Bütün bunlardan xəbərdar olduğuma görə yol boyu o ifanın necə alınacağını təsəvvür etməyə, xəyalımda canlandırmağa çalışıram. Amma deyəsən xəyala qapılmağa ehtiyac qalmadı. Ona görə ki, iki saata yaxın davam edən bu konsertdə ifalar və alqışlar bir-birini tamamladı. Doğrudur, zalda böyük anşlaq olmasa da, amma tamaşaçılar, musiqini duyanlar, musiqini yaşayanlar idi. Onların arasında olmaq mənə də və təvazökarlıqdan uzaq olsa da, musiqi müəlliməsi olan qızım Nilufərin də olması şəxsən bizim üçün qürurverici idi...

Dünyanın bir çox tanınmış nəhəng bəstəkarlarının əsərləri orkestr tərəfindən ifa olunduqca mənə elə gəlirdi ki, musiqilərlə birlikdə

salondakı ovqat da, münasibətlər də dəyişirdi. Çünki həmin fərqli bəstəkarların özünəməxsus əsərləri bir orkestrin ifasında səslənsə də, amma ifaçılar, xüsusilə orkestrin baş dirijoru və bədii rəhbəri, xalq artisti Fəxrəddin Kərimovun musiqini elə məhəmətlə təqdim edirdi ki, şəxsən mən həmin musiqinin özü ilə birlikdə onun dünyaya gəldiyi mühitə və məkana gedə bilirdim. Demək həqiqətən dili olmayan musiqi əslində ən tanınmış qiraətçidən, dil pəhləvanından daha dəqiq özünü təqdim etməyə qadir imiş.

Bir-birini əvəz edən ifalardan sonra aparıcı Nərin Nəcəfli təqdim etdi. Gənc pianoçu rəyalın arxasında öz yerini tutanda mən onun oturmaq səliqəsinə diqqət yetirdim. Yəni ifaçı rəyal arxasında yerini elə nizamlayırdı ki, sanki doğma bir yerdə əyləşib ən çox sevdiyi bir işlə məşğul olmağa hazırlaşır. Bu işdən daha çox həmsöhbət olmağa bənzəyirdi. Yerini rahlayandan sonra ovcunun içərisindəki əl dəsmalını sakitcə bir kənarə qoyub içində dua edirmiş kimi rəyala bu möhtəşəm məbədğahın tavanını və bir də dirijora tərəf baxdı. Və mən öz-özümə düşündüm ki, Nərin Nəcəfli həmin an üreyində "Ya Allah, başladığ!" - dedi. Hər halda bu mənim intuisiyamdır, yəni da bilirəm və düşünürəm ki, burada böyük bir qəbahət də etmirəm...

İfa başladı. İlk akkordlardan üreyim səksəndi. Çünki ağ şirmayı dillərin üzərində barmaqlar rəqsə başladılar. Bu an gözümün qabağına "Qu quşu" baletindəki möhtəşəm rəqs gəldi. Bax, Nərinin barmaqları da o cür rəqs edirdi. Özü də o rəqsə qoşulmuşdu. Çünki mən birinci sırada əyləşdiyimdən demək olar ki, onunla aramız çox yaxın olduğundan sifətindəki mimikası da izləyə bilirdim. Görürdüm ki, Nərin barmaqlarının ucunda musiqinin ən incə nöqtələrindən notda yer alan məqamına qədər bir-bir incələyir və incələnen musiqi onun öz ruhuna, öz daxili dünyasına bir işıq kimi hopur və orada da filarmoniya-

nın zalına yayılır. Bunu hiss etmək üçün, bunu təsvir etdiyim formada qəbul etmək üçün həmin o anları görmək lazımdır. Çünki o anları yüzə yüz təqdim etməyə gərək musiqi bilicisi olasan. Mən isə sadəcə musiqi sevmən bir dinləyici, tamaşaçıyam. Dediklərim də, yazdıklarım da, dinləyici, tamaşaçı fikirləridi. Öncə orkestrlə birlikdə Motsartın "Fortepiano və orkestr üçün 23 nömrəli konsertin" sonra solist kimi Adil Bəbirovun "Prelüd-skertso" - ifa etməsi mənim üçün Nərinin hədiyyəsi idi. Bu gecənin hədiyyəsi və bu gecə Nərinin barmaqları filarmoniyada, rəyalın dilləri üzərində rəqs edirdi. Özü də çox möhtəşəm bir rəqs. Yaddaşə yazılan bir rəqs!..

Təbii ki, bu möhtəşəm konsertin sonunda ifaçıya bağlışanan güllərin sayı da, çeşidi də, rəngləri də o ifanı dəyərləndirən mükafat səviyyəsində deyildi. Güllər nə qədər çox olsa da, buketlər nə qədər çox olsa da barmaqların rəqs qeyri-adi idi!..

Bəli, dünən, yəni dekabrın 23-də filarmoniyada klassik musiqi gecəsində simfonik əsərlərin ifası yaddaqalan oldu. Bunun üçün Mədəniyyət Nazirliyinin və filarmoniya rəhbərliyinin birgə layihəsi olan "Gənc istedadlara dəstək" həqiqətən təqdir olunmalıdır. Çünki istedadlara qayğı mütəlak gərəkdir. Bu, Azərbaycan üçün, Azərbaycan mədəniyyəti və musiqisi üçün zəruridir. Şükürlər olsun ki, aidiyyəti qurumlar bu addımları atırlar və biz, yəni həmin gecənin iştirakçıları foyədə söhbət edərkən yaşadığımız anlar üçün təşkilatçılara təbii ki, öncədən Nərin Nəcəfliyə minnətdar olduq. Dostlarım Nəbi müəllim və Azər bəy bizi bir araya gətirən musiqili anların unudulmaz olduğunu təkrar-təkrar vurğuladılar. Deməli, gecə alındı, tədbir üreyimizcə oldu və yaddaşımıza Nərinin rəqs edən barmaqlarının möhtəşəm ifası köçdü.

Əbülfət Mədətoğlu